

[Hanne Reintoft.]

Lad mig nævne et andet eksempel. Ejendommen Halmtorvet 36-42 er også blevet moderniseret. Det har medført en stigning i huslejen fra 165 kr. om måneden til 1.165 kr. Hvem mon har mest gavn af det? Vil boligministeren svare mig på det? Mon ikke det er lejerne, der simpelt hen må flytte, eller udlejeren, der skovler penge til sig?

I den midlertidige lejelovs § 13, stk. 3, står, at nævnet kan afvise modernisering, når foranstaltningen må anses for uhensigtsmæssig under hensyn til ejendommens alder, beliggenhed og beskaffenhed. Modernisering kan endvidere afvises, hvis den ikke skønnes at ville medføre en passende forøgelse af brugsværdien, og endelig kan moderniseringsnævnet udskyde moderniseringen, hvis ejeren ikke har ejet ejendommen i mindst 3 år, når det forlanges af halvdelen af lejerne. Der var i øvrigt i den anledning grund for boligministeren til at se på sagen fra Matthæusgade, for ejeren dér har ikke haft ejendommen så længe. Moderniseringsnævnet i København har altså haft denne mulighed for enten at modsætte sig modernisering eller udskyde den. Det er muligt, at en sådan afvisning eller udskydelse er forekommet, men den generelle regel er, at udlejerens krav følges, og at lejernes anledning til, som det står i loven, at ytre sig, faktisk betragtes som en ligegyldig formalitet.

Som et særlig tydeligt bevis på, hvorfor der moderniseres, vil jeg også gerne fremhæve en af de sidste sager fra Nørrebro i København. En ejendom, der blev moderniseret i 1968, skal nedrives; borte er altså alle de smukke ord om, at det er nødvendigt for samfundets skyld og for lejernes skyld at modernisere. Hvorfor skal den nedrives, selv om den i og for sig er blevet brugbar, som ministeren fremhæver vi skal gøre den ældre boligmasse? Det skal den såmænd, fordi udlejeren hellere vil bygge erhvervsbygninger, for det kan han tjene mere på. Altså, uanset også fru Else-Merete Ross' smukke ord om, at vi skal gøre den gamle boligmasse beboelig, skal ejendommen rives ned, hvis det passer ejeren at rive den ned 3 år efter moderniseringen for at bygge forretningslokaler, og lejerne, der har affundet sig med moderniseringen, skal smides på gaden, fordi der er mere profit at hente ved at ud-

leje kontorer — jeg tænker på ejendommen i Fenrisgade, jeg tror, boligministeren har hørt om sagen.

Hvis ikke dette er et soleklart bevis på, at der skalted og valtes efter udlejernes for-godtbefindende, at det er deres profit, der er afgørende, og at lejernes interesser overhovedet ikke tilgodeses i den midlertidige lejelovs bestemmelser om modernisering, så ved jeg ikke, hvordan disse tilfælde skal udlægges.

Det, vi ønsker med det foreliggende forslag, er at sikre bevaring af bevaringsværdige ejendomme og lejligheder — det kan vi ikke blive uenige om — men at sikre bevaringen under hensyn til boligsituationen, hvor nøden springer os i øjnene alle vegne. At det så muligvis kommer til at gå lidt ud over de private spekulanterers indtjeningsinteresser, det kan jeg i hvert fald tage mig let, og det burde boligministeren også gøre. Lejerne hører hjemme i lejlighederne, mens spekulanterne ikke blot kan undværes, men ligefrem burde formenes al adgang til boligområdet.

Jeg anbefaler, at man vedtager dette forslag, ellers har man lov at komme i næste folketingssamling med et forslag, for vi ønsker en effektiv beskyttelse af lejerne. Moderniseringsnævn og kommuner har vist, at de ikke kan klare sig med den løse formulering, loven har nu, og derfor må og skal den strammes, hvis vi ikke skal stå her gang på gang og komme med stribevis af eksempler på misbrug over for ministeren. De kan ikke bortforklares med, at det går meget godt.

Lad mig til slut gentage, hvad der ofte, men ikke for ofte, er sagt: boligen skal og må ikke være et spekulationsobjekt, den er og bliver en menneskeret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.